

[Poul Møller.]

stemt for adskillige love, der har medført, at erhvervslivet har fået flere og flere subsidier stillet til rådighed fra staten.

Jeg kan forstå den højtærede statsminister og det ærede medlem hr. Per Hækkerup, der siger: vi mener, at det, at staten følger den linje at stille midler til rådighed, fremmer beskæftigelsen og produktionen. Men man kan ikke samtidig sige, at det fører til, at erhvervslivet kan klare sig selv, fordi erhvervslivet bliver mere og mere afhængigt ved, at staten stiller midler til rådighed for håndværk, industri, fiskeri, staldhygiejne, grundforbedring, husmandsbrug og alt det, det ærede medlem har stemt for i den sidste samling. Man kan ikke gå ud i agitationen i sommerens løb og sige, at her har man lagt en liberal linje, der gør, at erhvervene kan klare sig selv. Hvis der er tale om en linje, er det en linje, hvorefter staten gennem egnsudviklingslov og beskæftigelseslove og en lang række andre love prøver at fremhjælpe produktionen. Derfor bliver det også kun en tom sætning, når det ærede medlem siger, at der aldrig før har været ført en så liberal politik her i landet. Det fremgår klart af det, jeg her har nævnt, og også af den handelspolitik, der har været ført, at der ikke har været tale om nævneværdige liberale træk, og det fremgår også af den eksportpolitik, der har været ført, og af, at vi har fået en bemyndigelseslov, der giver den højtærede landbrugsminister ret til at samordne og dirigere eksporten af landbrugsvarer. Det drejer sig også om den kornordning, vi har fået, og om en lang række andre love, hvorom man må sige, at her har liberalismen været på tilbagetog. Her er ikke tale om en mere liberal linje; her har været fulgt en mindre liberal politik, end før det ærede medlem kom ind i tinget.

Den højtærede økonomiminister gjorde nogle bemærkninger om mine udtalelser om Nyborgprogrammet. Nu vil jeg gerne sige, at provokationen egentlig kom fra den højtærede minister i den tale, han holdt på landsmødet. Han sagde her, at de vigtigste

dele af Nyborgprogrammet var gennemført, og deroverfor fremhævede jeg, at voldgiften ikke var gennemført, at den funktionærpolitik, man lagde frem i Nyborgprogrammet, ikke var gennemført, at tekstilafgifternes ophævelse ikke var gennemført, og at spørgsmålet om sygekassegrænsen ikke var løst. Jeg mener også, man kan sige, at de 200-300 mill. kr.s besparelse, der er tale om i Nyborgprogrammet, ikke er gennemført endnu; det er dog ikke uvæsentlige dele af Nyborgprogrammet.

Tilbage står problemet om borgfred. Er borgfred gennemført i Nyborgprogrammets forstand? Er der ikke i øjeblikket bare sket det, at vi har haft glæde af et råvareprisfald, og at vi har haft lave landbrugspriser i 1957-58? Er der skabt en aftale om borgfred, så er det i hvert fald en hemmelig aftale, så er offentligheden ikke gjort bekendt med den. Jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat af Nyborgprogrammet. Der står:

„Kapløbet mellem løn, avancer og priser må bringes til ophør. Erhvervslivets og arbejdsmarkedets repræsentanter bør sammen med repræsentanter for statsmagten samles til rådslagning om muligheden for et års økonomisk borgfred, hvor lønninger, avancer og udbytter bringes i ro.“

Mig bekendt har der ikke været en sådan borgfredsaftale og er der ikke foretaget et sådant borgfredsinitiativ fra regeringens side. Jeg har fremhævet disse ting af Nyborgprogrammet, der ikke var opfyldt, og jeg vil tro, at det bliver nogle af dem, det vil knibe mest med at få opfyldt. Jeg har ikke dermed sagt, at der ikke var opfyldt noget af Nyborgprogrammet, og den højtærede minister har gjort rede for, hvad han mener der er blevet opfyldt. Så kan man diskutere spørgsmålet: forøget skattebyrde på 925 mill. kr. imod en skattelettelse på 200-300 mill. kr., men det bliver i bedste fald en meget gold diskussion, for så længe befolkningen skal betale de 925 mill. kr. mere, får den ikke megen trøst af at få at vide,